

nemlig med Hensyn til Bemærkningen om de Udgifter, som Flytning af Telegraf- og Telefonstationerne vil andrage. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister paa staaende Fod kan give Oplysninger derom, det er jo et ret specielt Spørgsmaal, men da der kan tænkes ogsaa at være enkelte andre saadanne specielle Spørgsmaal, som kunde ønskes lidt nærmere belyst, og det maaske lettest sker i et Udvalg, er det min Tanke ved Forhandlingens Slutning at stille Forslag om et Udvalgs Nedsættelse til fortsat Behandling af Sagen. Naar jeg stiller dette Forslag, er det kun ud fra den Forudsætning, at Udvalget skal handle meget hurtigt — det er ikke i mindste Maade Udtryk for Tvivl om Lovforslagets Betimelighed. Det fremgaar af det høje Folketings Udvalgsbetænkning, at der er en Del Materiale, som er blevet forelagt dette Udvalg, og som sikkert ogsaa kunde have Interesse for Medlemmerne af det høje Landsting, og da Tiden jo har været ret knap til Gennemsyn af Sagen, idet den først for faa Dage siden er oversendt fra Folketinget, vil jeg altsaa tillade mig ved Forhandlingens Slutning at stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse. Men jeg mener, som sagt, at det Arbejde, som et saadant Udvalg faar, nærmest vil være at modtage Oplysninger, idet jeg efter det Skøn, jeg har dannet mig om Lovforslaget, er overordentlig tilfreds med det og glæder mig ved, at det er kommet frem og har god Udsigt til enstemmig Tilslutning paa Rigsdagen.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslagets hurtige Fremme.

Laurits Knudsen: Efter alt, hvad der er oplyst om det foreliggende Lovforslag, kan jeg fatte mig ganske kort. Den Udvalgsbehandling, som Lovforslaget har været Genstand for i Folketinget, har egentlig kun ført til, at man har foretaget nogle ganske faa og nærmest redaktionelle Ændringer i §§ 3, 4 og 8. Ved tredie Behandling i Folketinget den 10. Maj fik Lovforslaget Tilslutning fra alle Partiers Side, idet det, som den højtærede Minister udtrykte det, blev enstemmigt vedtaget. Jeg synes ogsaa, det maa være til nogen Betyggelse for Rigsdagen, at to Ministre har beskæftiget sig med denne Plan. Et Forarbejde var som bekendt udført af den tidligere Minister for offentlige Arbejder, det ærede Medlem af Folketinget Hr. Friis-Skotte, som ved sin Afgang traf nærmere Aftaler og i det hele taget konfererede med den nuværende højtærede

Minister om denne Sag. Det synes saaledes, som om de begge i Hovedsagen har været enige om at føre denne Sag videre.

Lovforslaget gaar jo ud paa en Sammenlægning af Post- og Telegrafvæsenet. Det er oplyst, at man paa ca. 60 Steder i Landet har disse to Institutioner delt. Jeg forstaar, at der saaledes vil blive Tale om en Del Overskudslokaler, som senere kan anvendes paa anden Maade, ligesom der sikkert ogsaa vil blive Tale om Udvidelser af og Tilbygninger til de Lokaler, hvor man fremtidig tænker sig at samle begge Dele; men forhaabentlig er der ogsaa regnet med den Side af Sagen. Det er ligeledes nævnt, at man har Eksempler fra Udlandet at gaa efter, idet en saadan Sammenlægning for længst er etableret mange Steder. Dette frister mig til ikke just at spørge, men dog udtale min Forundring over, at man ikke for længst har fulgt Udlandets Eksempel.

Jeg vil ogsaa gerne udtale min Forundring over, at Telegrafvæsenet, som er den mindste af de to Institutioner, har haft tre Afdelingschefer, hvorimod Postvæsenet, som er den største af dem, har kunnet klare sig med to. Saa vidt jeg forstaar, skal Telegrafvæsenet i Fremtiden beholde den Afdelingschef, under hvem den tekniske Afdeling sorterer, men jeg synes, at man ogsaa der kunde have klaret sig i alt Fald med to Afdelingschefer, saaledes at hver af de to Etater havde to Chefer.

Jeg kan for øvrigt sige, at mit Parti ser med Velvillie paa, at dette Lovforslag gennemføres, og vi haaber paa, at det kan foregaa paa en saadan Maade, at der ikke sker Skade til nogen Side. I den Betænkning, som er afgivet af Folketingets Udvalg, er der jo ikke givet Udtryk for, at man helt kan undgaa Afskedigelser ved Telegrafvæsenet. Jeg har dog opfattet saavel Udvalget som den højtærede Minister saaledes, at man i alt Fald i størst mulig Udstrækning vil søge at undgaa Afskedigelser, men for øvrigt henviser Betænkningen jo til, at man paa de aarlige Normeringslove kan følge Begivenhedernes Gang og i det hele se, hvorledes der arbejdes med denne Sag.

Til sidst vil jeg paa mit Partis Vegne udtale Ønske om, at denne Sammenslutning foregaa saa lempeligt som muligt, og at man tager Hensyn til de Ønsker, som er fremsat af et Mindretal i Folketingsudvalget, og som gaar ud paa, at man helt undgaa at afskedige fast ansat Personale, men derimod nedbringer Personalets Antal ved Tjenesteledighed.